

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2020 *** ROČNÍK XXI. *** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Nejtěžší je napsat první větu, občas mě přepadá zoufalství, že to
snad nikdy nevymyslím. Alena Mornštajnová

Ilona PLUHAŘOVÁ Vysavač

S chobotem sloním na kartáči
po zemi bytem přísně kráčí,
na zádech táhne dlouhé lano,
zvečera, ve dne nebo ráno
zvesela hučí, chrastí, saje,
prošmejdí lino, kouty, kraje,
dnes už vím dobře, co je zač,
přece náš pilný vysavač.

Tragikomika v poezii 21. století!

Na titlek mé úvahy mě přivedla Ilona Pluhařová, když jsme opětovně diskutovali nad tvorbou nejrůznějších autorů na téma: Co je vlastně poezie?

Asi jsem se již k tomuto tématu vyjadřoval, ale dovolím si odcitovat básníka Michala Černíka, co řekl v jednom rozhovoru inspirovan dětskou poezií Františka Hrubína:

„Rýmovat umí každý, jenomže to ještě není tvorba pro děti, což ostatně vidím na plytkých veršovaných knížkách, které dnes vydávají mnozí nakladatelé. Jen napište básničku na tak banální a promrskané téma jako sluníčko a napište ji nově jako ještě nikdo před vámi, a aby byla osobitá a prostá. Prostota je moudrá a chytrá a její zdánlivá jednoduchost nemá ani řádku společnou s prostoduchostí a s nahodilým rýmováním.“

Myslím si, že tato slova platí o poezii, vlastně o jakékoliv tvorbě obecně. Takže prostoduchosti a nahodilé rýmování by nemělo mít místo v našich sbornících a almanaších. Jenže opak je pravdou. Je sice hezké, že vyjde sborník, ale když tam potom čtu některé příspěvky, nevím, jestli mám brečet nebo se smát. Copak autoři těchto „skvostů“ opravdu nechtou jinou poezii než tu svoji? Uvědomují si, že tyto sborníky svou tvorbou posouvají v očích odborné veřejnosti do zapomnění (a tím shazují i autorky či autory, kteří mají co říci)? A ještě horší je fakt, že věci neznalý čtenář si mnohdy myslí, že tohle je opravdu ta „pravá poezie“, takže i on je vlastně velký básník, protože takové rýmovánky dokáže vytvořit za pár chvilék! A co když tito básníci zasedají v porotách dětských soutěží? Jak ovlivňují tvorbu těchto dětí? Nemrzačí v nich jejich nadání?

Umění vyjádřit v několika slovech to podstatné, je právě to umění. A veršování pro veršování bez obsahu mnohdy s vulgaritami by nemělo mít místo. Často otrepané rýmy typu „Láska – páska“ či „, na náves – kde štěká náš pes“ se opravdu i dnes objevují ve sbornících a není jich málo.

Jeden autor nám do soutěže taky takovou tvorbu poslal. Neuspěl, ale cítil se nedoceněn, takže se ozval, cituji: „Vím, že to není zrovna dle básnických osnov a kritérií, tak já zkrátka psát neumím a ani nemíním a nebudu!“

No dobrá! Nakonec nikdo autora nenutí, aby psal. Nebo dokonce obesílal soutěže, ale já si myslím, že když někdo obešle literární soutěž, tak má nějaké ambice. Nebo ne? Chce být kýmsi čten!

Vím, že lidé, kterých se moje slova týkají, nic nepochopí, ani nechtějí pochopit, viz onen autor. Oni ani nemíní psát jinak! Protože oni přece vědí nejlíp, jak má taková báseň vypadat. A jestli ji potom nikdo nechce číst? To není jejich chyba, ale nás čtenářů, že jsme nepochopili genialitu mistrů! Prostě tragikomika poezie 21.století!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Vyhlášení 24.ročníku Jivinského Štefana se uskuteční v úterý 25.února 2020 ve Vysokém Veselí. Přehled nominovaných a další informace najdete na stránkách: <https://jivinskystefan.webnode.cz/> .

Václav

ČAJ č. 161 – BOŽENA NĚMCOVÁ

Přesně 4.února 1820, před dvěma sty lety, se narodila největší česká spisovatelka Božena Němcová. Proto jí je celé únorové číslo ČAJe věnováno.

Rozhovor poskytla Doc. PhDr. Jaroslava Janáčková, která byla členkou edičního kolektivu, který připravil k vydání korespondenci Boženy Němcové. Literatuře 19. století se věnuje též coby editorka a popularizátorka. V rozhovoru mimo jiné říká: „ Jako učitel české literatury 19.století na FF UK v Praze jsem nemohla Němcovou mít.“

Boženě Němcové jsou věnovány i dva mé články. Jeden byl napsán v roce 2005, kdy jsme si připomínali 150.výročí prvního vydání „Babičky“ (viz „Babiččin rok). Druhý reaguje na některé domněnky o zrození a životě Boženy Němcové („Božena Němcová ještě jednou, ale trochu jinak.“)

O tom, že Božena Němcová a její tvorba stále inspiruje současné autory svědčí básně Ivany Blahutové z nedávno vydané sbírky „Polehoučku“ (básně „Vánoční lístek Boženě Němcové“ a „Sonet o vášni.) Přidávám i dvě povídky „Povinná četba“ a „Babička 21.století.“

V závěru připomínám jednu jičínskou zvláštnost. Ve své knize „Samotářská dcera Boženy Němcové Theodora“ připomíná Vladimír Úlehla celou řadu zajímavostí z jejího života v našem městě.

Zavzpomínejte s ČAJem na ženu s nelehkým osudem, ženu, která je všudypřítomná. Uvědomil jsem si to o vánočních svátcích při sledování pohádek. I kdyby se našel člověk, který od ní nikdy nic nečetl, o čemž pochybuji, určitě každý zná její pohádky.

BESKYDSKÁ LÁVEČKA

Dobrý den, zdravíme literáty z Jičína a dovoluujeme si pozvat Vás na 11. ročník beskydské lavečky, zvažte proto , kdo by rád mezi nás zavítal. Prosíme, aby se zájemci o účast přihlásili elektronicky nejpozději do 10. března.

Součástí BL bude i vydání sborníku. Proto prosíme přihlášené, aby spolu s přihláškou zaslali: 2-3 básně nebo mikropovídku-maximálně 1,5 str A4. svou portrétní fotografii a odpověď na anketní otázku pro sborník- Co pro mne znamená účast na Beskydské lavečce?

Své přihlášení pošlete na adresu dajanaz@seznam.cz -- Dajana Zápalková Baška-Hodoňovice 39 73901 mob.: 732 91 00 50

S pozdravem za LKPB Kollárová, Zápalková

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Evžen BOČEK

Aristokratka a vlna zločinnosti na zámku Kostka

2018, Druhé město

Čtvrtý díl oblíbené a české knižní série Aristokratka jsem si přečetl se zájmem, neboť mně ty tři předchozí (Poslední aristokratka - 2012, Aristokratka ve varu – 2016 a Aristokratka na koni – 2016) zaujaly specifickým humorem autora, kastelána na Státním zámku Milotice. Dokonce za první knihu ze série dostal Cenu Miloslava Švandrlíka (2012). Jen podotýkám, že autor napsal svoji první knihu Deník kastelána pod pseudonymem Jan Bittner. A jen pro zajímavost přidávám, že podle těchto knih vznikl dokonce film, který byl představen na karlovarském festivalu v červnu 2019.

Právě důvěrně známé prostředí zámku dokáže autor využít k řadě komických situací kolem aristokratky Marie, která miluje Maxe, ale musí žít s rodiči otcem Františkem Antonínem Kostkou a matkou, Američankou Vivien, služebnictvem (Josef, Milada, Deniska, paní Tichá) a psy na rodinném sídle. Pochopitelně v ději nemůže chybět ani princezna Diana, Helenka Vondráčková a Heinrich Himmler.

Jenže na zámek se blíží nebezpečí v podobě staré škodovky a jejího osazenstva. Ale Sony a Angelika nemají zrovna vysoké IQ a ani svůj den, takže vlna zločinnosti sice zasáhne zámek Kostka, ale následky nebudou tak tragické, jak by se mohlo zpočátku zdát.

S aktéry příběhu čtenář prožije humorné scény hraničící s hororem, jak už to umí autor mistrně namixovat. Na zámku, kde zemřela Marie I. (v roce 1450) i Marie II. není vůbec nic jistého. Obě zemřely ve věku dvaceti let a Marii III. je devatenáct. Když ještě ke všemu umírá princezna Diana z pietních důvodů se prohlídky nekonají, ale to pachatelé netuší.

Václav

KNIHA JIČÍNSKÉ AUTORKY

Jindřiška KRACÍKOVÁ KRÁLOVA TŘETÍ ŽENA

Vydalo nakladatelství Cpress v Brně
ve společnosti Albatros Media a.s. v roce 2019

Jičínská autorka Jindřiška Kracíková představila koncem roku 2019 svoji prvotinu (v Knihovně Václava Čtvrtka) v podobě historického románu odehrávající ho se v oblasti Předního východu v období třináctého století před naším letopočtem.

Jindřiška Kracíková vystudovala hebraistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Získala titul Ph.D. ve studijním programu „Filologie, Teorie a dějiny literatur zemí Asie a Afriky.“ A právě svoje vědomosti dokázala využít ve své knize, kde představuje svět tehdejších velkých kultur (egyptské, kenaanské, mezopotamské a chetitské).

Hlavní postavou románu je žena Bintaja, Uručanka, třetí žena gebalského krále Jakinela. Bintaja je postupně seznamována s životem v paláci, ale i intrikami a bojem o moc. Vzhledem k množství postav jsem uvítal i „slovníček“ na konci knihy, kde jsou představeny všechny důležité osoby, o kterých autorka píše. Zároveň zde najdete i představení Bohů, významných míst a ostatních pojmů, které mohou být nezavěšenému čtenáři dostatečně známé.

A tak se seznámíte s Jakinelem, gebalským králem, jeho první ženou Meri – Amún (Egyptanka) a druhou ženou Daniti (Chetitka). Přiznám se, že jako čtenář jsem se musel do textu začíst, abych chápal některé věci, ale pokud vydržíte, budete odměněni zajímavým příběhem z doby dávno minulé.

U autorky oceňuji velké množství poznatků, jenž musela při přípravě knihy zpracovat, stejně tak i udržení linie napětí a celého příběhu. Věřím, že se s knihami Jindřišky Kracíkové budeme i v budoucnu setkávat a budou stejně úspěšné jako její prvotina.

Knihu ilustroval Cyril Gaja.

Václav

Pobočka Turnov II.

Literárně-hudební podvečer

Jičínský klub autorů DIV a Písničkáři ze šuplíku
představi svoji tvorbu v knihovně na nádraží.

ve čtvrtek
20. 2. 2020
od 18:00

www.knihovna.turnov.cz
turnov2@knihovna.turnov.cz
484 840 055

Městská knihovna Antonína Marka Turnov
Pobočka Turnov II.
U Nádraží 1 296
Turnov 51101

Jičínská autorka Jindřiška Kracíková vydala knihu „Králova třetí žena.“ Slavnostní uvedení knihy se konalo v jičínské knihovně v pondělí 2.prosince 2019. Celá akce je k dispozici na stránkách: https://www.youtube.com/watch?v=moS2gwt3Ebg&list=PLc_IVunOu7Hxb5Lh_e7sA_QP62yhQERr5&index=3&t=0s

Odleva: Jana Benešová, Jindřiška Kracíková a Dr. Pavel Čech (přední český filolog a znalec klínopisu). Foto Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 21. Číslo 2. Únor 2020.
(5.února 2020)
ikobra.rehec.cz